

3.

Til Fællesudvalget for Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

Rigsdagen.

København.

Esbjerg Fiskeriforening tillader sig herved ærbødigst for det høje Fællesudvalg at fremsætte følgende Bemærkninger til velvilligste Overvejelse.

Vi tillade os først at henvise til vort underdanige Andragende af 30. Januar d. A. til Landbrugsministeriet, idet vi bede det høje Udvalg gøre sig nøje bekendt med Indholdet heraf.

Fremdeles maa vi udtale vor fulde Tilslutning til de Udtalelser, som Hr. Kommandør Bluhme fremsatte ved Lovens Behandling i Folketinget, vedrørende den Del af Loven, som berører Fiskeriet paa Jyllands Vestkyst, specielt fra Esbjerg.

Idet vi kunne understrege disse Udtalelser, maa det dernæst være os tilladt at henlede det høje Udvalgs Opmærksomhed paa følgende, i nøje Overensstemmelse med de virkelig faktiske Forhold, særlige Omstændigheder.

Naar det efter Lovforslaget tillades Fiskere Nord for Blaavandshuk at bringe Undermaalsfik i Land, medens dette bliver at behandle som en Forbrydelse mod Loven Syd for det nævnte Punkt, altsaa for Esbjerg, saa forstaa vi vel, at man formener det vanskeligt for Fiskerne med Smaabaade at foretage en nøjagtig Sortering paa Søen.

Dette er selvfølgelig rigtigt.

Men det er ikke alene mange Gange vanskeligere, men absolut en Umulighed for de store Kuttere at foretage Sorteringen.

Enhver, selv uden mindste Begreb om Fiskeri, vil kunne forstaa, at naar der inddrages en Fangst, hvoraf som Regel den mindste Part, ja, ofte kun en ganske lille Part, holder det lovbefalede Maal, og slet ingen egentlig store Fisk, saa er det umuligt at foretage en nøjagtig Sortering, naar en større Masse for Øjet synes af ens Størrelse. Og man vil ganske sikkert kunne indse, at vi ikke kunne staa med et Maal i Haanden og lægge det paa alle de tvivlsomme.

Men hertil kommer, at skulle Rødspætterne kastes ud paa Dækket og ligge der, medens en nogenlunde nøjagtig Sortering foregaar, saa ville de, navnlig naar det er lidt varmt i Vejret, være døde, forinden Sorteringen er tilendebragt. Og da de som døde ere værdiløse, kunde vi lige saa godt straks kaste dem ud igen, eller helt lade være med at fange dem.

Naar der fra forskellige Sider er henvist til, at det hidtil har kunnet gaa godt med de 8 Tommer, saa maa vi hertil bemærke, at Kontrollen har været meget skaansom, idet den vel har indset, at nogen, ja, endog megen Overbærenhed var nødvendig, hvis ikke den vilde umuliggøre Fiskeriet — derfor er det gaaet nogenlunde godt.

Faa vi nu en Lov med de foreslaaede Bestemmelser, maa vi forudsætte, at den vil blive fordret fuldt ud overholdt, og saa vil Fiskeriet blive umuligt. Man maa da langt hellere helt forbyde Indførsel af Rødspætter til Esbjerg.

Vi ere ogsaa henviste til, at vi kunne gaa til Udlandet med vor Fangst.